

SEĆANJE NA JERUSALIM

1943.

Vratio si mi moje zaboravljene godine,
Istočio si suze skrivene za ko zna koje vreme.
Zarobio si me lepotom tvoga trajanja.
Nadmudrio si sva vremena.

Konjanici brzonogi jurišaju svetom da objave darove tvoje.
Jerusalime moj, polazim podzemnim hodnikom tvojim sve do
mora.

Da se nagledam prastare tajne,
Da proverim sve moje misli
I skinem prašnjavih zabluda plašt.

Jerusalime! Detinjstvo daleko.
Majko zaboravljena!
Kako mucavo sričem ime tvoje,
Spreman za jedan krilati urlik,
Nad tvojim praznim grobnicama.

Hitam, u najdalja putovanja,
U Carstva Vatrene, Braće moje,
Snagom iz opustelih ti zidova,
Iz kamenih odjeka.

Jerusalime! Kiklope stari!
Nemoj me prezreti,
Nemoj me mačem darivati,
Nemoj mi se čuditi, morao sam ti se vratiti,
I tobom sve proveriti,
Pobedniče moga smrtonosnog glasa.

Bedeme strašni!
Dolazim da ti se divim,
Da prebrojim čete divljih hordi,
Što su te htele prekopati,
A sada bezglasno čame na dnu zaborava.

Oprosti mi što ludujem kroz vekove,
Ne mogu da zaboravim pradedovske običaje.
Zato mi reci nešto o velikom moru.
Pomozi mi da volim sva sunca sa tvojih razbojišta,
Nauči me da koračam po tvojim lepotama,
Po izobilju tvoga praha,
Koji kruži nad svim vidljivostima.

Danas umirem, Jerusalime dragi.
Nestajem, uvezan konopcima čudovišta
Koja mi glas pojedose,
Zato primi moj pepeo i ostani
Tamo gore, negde u putevima zvezda
Da se raduješ svekolikom nastajanju.